

A Kúria a dr. Bardon István ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Sipos Béla ügyvéd által képviselt alperes ellen felmondás jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Győri Munkaügyi Bíróságnál 3.M.620/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2.Mf.20.167/2011/3. számú közbenső ítéletével jogerősen elbírált perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Kúria a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2.Mf.20.167/2011/3. számú közbenső ítéletét hatályában fenntartja.Kötelezi a alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt napon belül - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.Kötelezi a alperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében a munkáltatói rendes felmondás jogellenességének megállapítását és az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte eredeti munkakörbe történő visszahelyezésének mellőzésével.A Győri Munkaügyi Bíróság 3.M.620/2008/45. számú „közbenső ítéletével” a keresetet elutasította.A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1996. augusztus 1-jétől állt az alperes, illetve jogelődje alkalmazásában, 2006. december 1-jétől a gy. kirendeltség vezetője volt.Az alperes a munkaviszonyát 2008. április 30-án kelt rendes felmondással szüntette meg. Ennek indokolása szerint „2008. év elejére a kábeltelevíziós piacon lényeges változások következtek be, a korábban monopol szolgáltatás feltételei megszűntek, nagyon erős verseny bontakozott ki. Ezek a változások a gy. kirendeltség területén is (Gy., M., T.) kimutathatók, a versenytársi tevékenységre visszavezethető előfizetőszám csökkenés folyamatosan tapasztalható. A romló tendenciák megállapítását a társaság a szervezeti struktúra módosításával, új szolgáltatások bevezetésével, az ügyfélszolgálati folyamatok fejlesztésével és az értékesítési-marketing tevékenység erősítésével kívánja elérni. Ezek a változások a kirendeltségvezetővel szembeni elvárásokat is meghatározzák, így a jövőben értékesítési-marketing tapasztalatokkal is rendelkező munkavállalóval kívánom betölteni a kirendeltségvezetői munkakört a gy. kirendeltségen. A fentiek alapján megállapítom, hogy a piaci folyamatokban bekövetkezett változás okot ad a minőségi csere címén a munkáltatói rendes felmondás alkalmazására”.A munkaügyi bíróság szerint a rendes felmondás piaci változásokhoz kapcsolódó indokait a felperes sem vitatta, és az a felek és a bíróság előtt is köztudomású tény, hogy mint ahogy az országban, Gy. városában is bekövetkezett a kábeltelevíziós piacon a változás, a verseny. A fentiek valóságának

bizonyítása nem szükséges, valamint annak az indokoltsága sem, hogy egy munkáltató milyen gazdasági átszervezési döntéseket hoz, mert ez a működési körébe tartozó kérdés, amelyet a bíróság nem vizsgálhat. A munkáltatói jogkört gyakorló S.GY. előadásából megállapítható volt, és a felperes sem vitatta, hogy változtatásra került a szervezeti struktúra, a marketing és kereskedelmi igazgató munkakört a társaság vezérigazgatója magához vonta, külön személlyel azt nem töltötte be. A korábbi értékesítési és marketing igazgató, H.K. került a gy. kirendeltség élére. A munkáltatói jogkör gyakorlója olyan személyt kívánt a felperes helyébe állítani, aki ténylegesen végzett marketing és értékesítési tevékenységet, illetve az ő javaslata alapján derül ki, hogy milyen terméket kell bevezetni a piac jelzései alapján. S.GY. előadta, hogy „nekem olyan emberre volt szükségem, akire nem csupán végrehajtói feladatokat lehet rábízni, hanem kreatív, az adott helyzethez igazodik, megfelelő szakiskolai végzettséggel rendelkezik”. A felperes az alperesnél mint kirendeltségvezető végzett értékesítési és marketing tevékenységet, hiszen az SzMSz és a munkaköri leírása is azt a feladatai közé utalta. A bíróságnak azonban az összes, a felmondásban leírt valamennyi körülményt értékelnie kellett, erre tekintettel a minőségi cserével is foglalkozott. Ez utóbbit megvalósította az alperes, amikor a felperes helyett H.K. munkavállaló került az ő munkakörébe, aki magasabb iskolai végzettséggel rendelkezett. A minőségi csere utáni kirendeltségvezetőnél követelmény lett a felsőfokú közgazdasági, marketing, kereskedelmi végzettség, legalább három éves szakmai, szolgáltatási, értékesítési és ügyfélkezelési tapasztalat, legalább három éves nagyvállalati területen szerzett vezetői gyakorlat, regionális üzleti, sajtó és közéleti kapcsolatrendszer, angol nyelvtudás. A felelősségek tekintetében dominál a koordináció, az értékesítés, a marketing feladatok.

A rendes felmondásnak azon megállapítása, miszerint a felperesnek nem volt marketing és értékesítési tapasztalata, nem helytálló, de önmagában ez az egy elvárás és annak a helytelen megfogalmazása nem teszi jogellenessé a munkáltató intézkedését, hiszen az összes többi, az abban felsorolt indok valós volt, okszerű, és megalapozottá tette a munkáltatónak a rendes felmondását. Ezért azt a bíróság nem tartotta jogellenesnek utalva a BH.1995.610. számú jogesetre, amely szerint akkor is helye van az intézkedés jogszerűségének megállapítására, ha nem mindegyik indok bizonyult valórnak, azonban a bebizonyosodott ok a munkáltató intézkedésének jogszerű indokaként szolgálhat. A felperes és az alperes fellebbezése folytán eljáró Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2.Mf.20.167/2011/3. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét megváltoztatta, megállapította, hogy az alperes által kibocsátott 2008. április 30. napján kelt munkáltatói rendes felmondás jogellenes, a felperes munkaviszonya jelen közbenső ítélet jogerőre emelkedésének napján szűnik meg. A bíróság a másodfokú eljárás költségét mindkét peres fél vonatkozásában 10.000

forintban állapította meg. A másodfokú bíróság elsődlegesen leszögezte, hogy az elsőfokú bíróság tévesen hozott közbenső ítéletet. Nem volt olyan kérelem, amely a Pp. 149. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazását, elkülönítést tett volna indokolttá. E körülmény azonban orvosolható volt a másodfokú eljárásban. A másodfokú bíróság a tényállást kiegészítette, és nyomatékosan hangsúlyozta, hogy a felperes munkaköri leírásában több ponton szerepel a különböző értékesítési és marketing feladatok ellátásáról szóló kötelezettség. A felmondás idején a felperes rendelkezett értékesítési-marketing tapasztalattal. A munkáltató intézkedése után H.K. lett a kirendeltségvezető, az ő kinevezését követően egy-két héttel később az alperesnél felvettek egy munkavállalót, aki a cég egész marketing tevékenységéért felelős volt. A felperes távozását követően egy külsős céget bíztak meg ezen feladatok ellátásával. Az alperesnél jelenleg egy értékesítési és egy ügyfélszolgálati igazgató van, illetőleg van egy külsős partner, aki a marketing tevékenységet végzi. H.K. mindkét igazgató első számú konzulense. A rendes felmondásának egyetlen oka a minőségi csere volt, az, hogy az alperes értékesítési-marketing tapasztalatokkal is rendelkező munkavállalót kívánt alkalmazni a felperes munkakörében. Ebben a körben megjelölt felmondási ok nem volt valós, a minőségi cseréről pedig akkor lehet szó, ha a munkáltató a munkavállaló által betöltött munkakör tekintetében kívánja meg bizonyos képzettségek, képességek birtokában lévő munkavállaló alkalmazását. A felperes munkakörét az alperes által alkalmazott H.K. nem látja el, azaz nem a felperes munkakörében végzi a tevékenységét. Tanúként maga is előadta, hogy konzulensi feladatokat lát el az értékesítési és az ügyfélszolgálati igazgatók kapcsán. A minőségi csere hiányát igazolja S.GY. vallomása is, aki azt adta elő, hogy külső céget bíztak meg a marketing feladatok ellátásával. A felmondásban az alperes „kiszervezésre” nem hivatkozott, míg a struktúraváltás már 2007-ben megtörtént. A közölt felmondási okok körét sem a munkáltató, sem a bíróság utólag már nem bővítheti. Nem vizsgálható, volt-e kiszervezés vagy sem, továbbá az sem értékelhető, hogy a felmondás után milyen kirendeltségvezetői követelményt határozott meg az alperes. Ezen okok ugyanis a felmondásban nem szerepeltek, azt a felperessel nem közölték. A fentiek alapján tehát a megjelölt indok nem valós, a rendes felmondás jogellenes. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a másodfokú közbenső ítélet hatályon kívül helyezését és elsőfokú döntés hatályban tartását kérte. A felülvizsgálati érvelés szerint H.K. a kirendeltségvezetői munkakört a felmondást követően ellátta, az ő korábbi, a társaság értékesítési és marketing igazgatói munkaköre nem került betöltésre, hanem azt a vezérigazgató magához vonta és külsős céget bízott meg, amely a tevékenységét az egész alperesi társaság részére végezte. H.K.gy. kirendeltségvezetőként továbbra is végzett marketingfeladatokat (termékfejlesztés, tartalmi feladatok) a helyi, a gy. piaci viszonyokra

vonatkoztatva. Indokolatlan, hogy abból, miszerint H.K. korábbi, a társaságnál betöltött értékesítési és marketing igazgatói munkaköre nem került betöltésre azt követően, hogy ő lett a gy. kirendeltség vezetője, és az egész cég marketingjéért (az értékesítésért nem) az alperes felelős munkavállalót vett fel, hogyan lehet olyan következtetést levonni, miszerint H.K. nem is töltötte volna be Gy.-ben a kirendeltségvezetői munkakört. A perbeli vallomások és egyéb bizonyítékok alapján az alperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság okszerűtlen döntést hozott, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a perbeli esetben egyáltalán nem történt minőségi csere. A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős közbenső ítélet hatályában való fenntartására irányult. A felperes álláspontja szerint az alperes a felmondáskor okszerűtlenül járt el, mind cselekedetei, mind későbbi nyilatkozatai súlyos logikai ellentmondásokat tartalmaznak, nagyjából valótlanként és az alperes intézkedése a munkaviszony megszüntetéséről minden tekintetben jogellenes. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Mt. 89. § (2) bekezdése szerint a felmondás indokolásának valósnak, világosnak és okszerűnek kell lennie. Az MK. 95. számú állásfoglalás egyértelműen rögzíti, hogy ezen előírásoknak milyen esetben felel meg a munkáltató intézkedése. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint a felmondásban hivatkozottak vizsgálhatók, az indokok köre utóbb nem bővíthető.

A tényállás kiegészítését követően a másodfokú bíróság helytállónak jutott arra a következtetésre, hogy a felmondásban foglaltakkal ellentétben a felperes is rendelkezett értékesítési és marketing tapasztalattal, a munkaköri leírása is több pontban tartalmazza ezen tevékenység ellátásáról szóló kötelezettségét (ellenkérelem, beadvány). A jogerős ítélet helytállónak fejtette ki, hogy H.K. nem a felperes munkakörében végzi tevékenységét, saját előadása szerint is konzulensi feladatokat lát el az értékesítési és ügyfélszolgálati igazgató mellett (jegyzőkönyv, 4. oldal 3. bekezdés). A felperes jogviszonya megszüntetését követően sor került egy „marketinges” felvételére, majd - S.GY. igazgató tanúvallomása szerint is - külső céget bíztak meg az értékesítési-marketing feladatok ellátásával. Helytálló a jogerős közbenső ítélet azon megállapítása, hogy az alperes „kiszervezésre” nem hivatkozott, a felmondási indokok köre pedig az eljárás során már nem volt bővíthető. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. § -ának (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, azaz felülmérlegelésének. Az ügy érdemét érintő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése valószínűsíthet meg [Pp. 206. §, 221. §, BH.2001.197., BH.2002.29.]. A felülvizsgálati kérelemben hivatkozottak jogszabálysértés megállapítására nem adtak módot. A

kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján. Az alperes a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján köteles a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. Az alperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján viseli a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket, amelynek mértéke az 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 39. § (3) bekezdés d) pontja alapján került megállapításra.

Budapest, 2012. szeptember 5.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró
A kiadmány hitelével: Nné tisztviselő